

РЕШЕНИЕ

№ 327

гр. Варна, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 48 СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Добрина Петрова

при участието на секретаря Антоанета М. Атанасова
като разгледа докладваното от Добрина Петрова Гражданско дело № 20223110114679 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявен от Е. И. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. В. срещу УНИКА АСИГУРАРИ /UNITA ASIGURARI / ех - "UNITA VIENNA INSURANCE GRUP SC" - ROMANIA / RO-12/ считано от 01.06.2011 год./- Р Румъния, иск с правно основание чл. 49 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца след допуснато от съда увеличение на иска, за сумата от **25 000 лева** – частичен иск от 95 666.40 лева, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди, изразяващи се в сумите, които ищецът е осъден да заплати по гр. д. № 192 по описа за 2017 год. на ОС-Разград, влязло в законна сила на 06.08.2021 година, от представената на 07.06.2017 год. по в. гр. д. № 185 по описа на Апелативен съд - Варна за 2017 година с писмо от „Булстрад“, като кореспондент към датата на издадената в Р.Румъния, нищожна застрахователна полица серия RO/I2/S5/KX № 000315826 за сключена на 13.08.2008 год. застраховка "гражданска отговорност" на автомобилистите с посочен застраховател "UNITA VIENNA INSURANCE GROUP S.A." за товарен автомобил "Волво" с рег. № AB-14-SCM и положен печат на същия застраховател, ведно със законната лихва считано от 06.08.2021 год. /датата на влизане на решението в сила/ до окончателното изплащане на сумата, както и обезщетение за неимуществени вреди след допуснато от съда увеличение на иска в размер на **25000 лева** - частичен иск от 50 000.00 лева, изразяващи се в стрес, безсъние, хипертония, тромб в окото, пречки за осъществяване на нормалния начин на живот и трудова дейност, неудобство от запорирани банкови сметки и възбрана върху движимо и недвижимо имущество, опис, оценка и др. изпълнителни способности, считано от 06.08.2021 год./датата на влизане на решението в сила/, до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба и уточняващата към нея от 29.11.2022г., ищецът излага следните фактически твърдения:

Обосновава исковете си с представената по в. гр. д. № 185 по описа на Апелативен съд - Варна за 2017 г. застрахователна полица, серия RO/I2/S5/KX № 000315826 за сключена застраховка "гражданска отговорност" на автомобилистите на 13.08.2008 год., с посочен издател "UNITA VIENNA INSURANCE GROUP S.A." , за товарен автомобил "Волво" с рег. № AB-14-SCM, като твърди, че същата е нищожна и въз основа на нея са нанесени сочените имуществени и неимуществени вреди, тъй като е осъден неоснователно по посоченото

гражданско дело. Сочи се, че прави възражение, като оспорва истинността на застрахователната полица, като е отправено искане до съда за осъждане на ответника, след доказване нищожност на застрахователната полица, довела до постановяване на осъдително решение срещу него, да му заплати причинените вреди. Излага се, че с решение № 128 от 04.10.2017 год., Апелативен съд - Варна е отменил Решение № 3/16.02.2017 г., постановено по гр. дело № 192/2016 г. на ОС- Разград, в частите му, с които са отхвърлени предявените срещу Е. К. от ищите В. Га И., Д.Ю.З. и З.Ю.З. частични иски и вместо него е постановил К. да заплати поотделно за всеки от тримата ищци В. Га И., Д.Ю.З. и З.Ю.З. сума по 25 100.00 лева, предявени частично, представляващи обезщетение за претърпени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи от изгубена възможност да получат застрахователно обезщетение за претърпени болки и страдания от смъртта на Ю.З., на основание чл. 51 от Закон за адвокатурата, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба - 22.08.2016 година до окончателното изплащане на сумата, на основание чл. 86 ЗЗД. Със същото решение е потвърдено решението на първостепенния съд в частите, с които са отхвърлени претенциите за присъждане на законна лихва върху главницата от по 25 100.00 лева за всеки, считано от 28.11.2008 година до датата на подаване на исковата молба 22.08.2016 година. С решение № 103/17.09.2019 г. по гр. д. № 221/18 г., ВКС на РБ, IV г. о. е отменил решение № 128/04.10.2017 г. по в. гр. д. № 185/17 г. на Апелативен съд - Варна и върнал делото за ново разглеждане със задължителни указания за извършване на нови съдопроизводствени действия. С решение № 260000 от 12.08.2020 год., постановено по в. гр. д. № 470 по описа за 2019 год., Апелативен съд - Варна отново отменил Решение № 3/16.02.2017 г., постановено по гр. дело № 192/2016 г. на ОС - Разград, в частите му, с които са отхвърлени предявените от В. Га И., Д.Ю.З. и З.Ю.З. частични иски срещу К.. Съдът е приел за неоснователно възражението на К., че застрахователното дружество е с прекратена регистрация в ТР на Р Румъния четири години преди датата на издаване на застрахователната полица, т.к. е налице правоприемство. С определение № 60656 от 06.08.2021 год., постановено по гр. д. № 4067 по описа за 2020 год., ВКС, III г. о. не допуснал касационно обжалване на решение № 260000 от 12.08.2020 г. по в. гр. д. № 470/2019 г. на Варненски апелативен съд, поради което решението е влязло в законна сила на 06.08.2021 година. Ищецът сочи, че в съдебно заседание на 07.06.2017 год. по в. гр. д. № 185 по описа на Апелативен съд - Варна за 2017 година, по което бил въззиваема страна, била представена с писмо от „Булстрад“ застрахователна полица, издадена в Р Румъния, серия RO/12/S5/KX № 000315826, за сключена на 13.08.2008 год. застраховка "гражданска отговорност" на автомобилистите с посочен застраховател "UNITA VIENNA INSURANCE GROUP S.A." за товарен автомобил "Волво" с рег. № AB-14-SCM. Към датата на издаване на процесната застрахователна полица „Булстрад“ бил кореспондент на ЗК. Твърденията на въззивниците В. Га И., Д.Ю.З. и З.Ю.З. били за наличие на валидна застрахователна полица, която била основание за образувано и вече приключилото с влязло в сила съдебно решение, гр. д. № 192 по описа на РОС за 2016 година. Ищецът счита, че въз основа именно на тази застрахователна полица претърпял имуществени вреди в размер на 75 300.00 лв., представляващи присъденото общо обезщетение на В. Га И., Д.Ю.З. и З.Ю.З., ведно със законната лихва, считано от 22.08.2016 г., до окончателното изплащане на сумата, разносните по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 14 648.40 лева, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА, държавна такса от 4518.00 лв. на осн. чл. 78, ал. 6 ГПК и сумата от 1200.00 лева, разноси за извършване на превод. Общо претърпените имуществени вреди възлизали на 95 666.40 лева. Твърди се, че въз основа на влязлото в сила осъдително решение срещу него, основано на представено несъществуващо в правния мир доказателство /сочената застрахователна полица/, е претърпял и неимуществени вреди, изразяващи се в стрес, безсъние, хипертония, тромб в окото, неудобство и др., които оценява на 50 000 лева. Поддържа се, че процесната застрахователна полица е представена с писмо от „Булстрад“, като кореспондент на „Уника“, в съдебно заседание на 07.06.2017 год. по в.

гр. д. № 185 по описа на Апелативен съд- Варна за 2017 година от адв. Буенова и е приета като доказателство. От К. е оспорено съдържанието на застрахователната полица. Наведени са твърдения, че неправилно е прието от Апелативен съд- Варна, че застраховател е „Унита Виена Иншурънс Груп“, като правопреемник на друго застрахователно дружество.

Ищецът К. счита, че представената по делото пред Апелативен съд - Варна застрахователна полица е с невярно съдържание, т. к. посоченото застрахователно дружество било с прекратена регистрация в ТР на Р Румъния четири години по-рано. Твърди, че полицата е основанието да бъде осъдена да заплати имуществени вреди от пропуснати ползи. В заключение К. счита, че ответникът „УНИКА АСИГУРАРИ“ /UNIQA ASIGURARI /ex- UNITA VIG/ RO-12/- Р Румъния следва да ѝ заплати обезщетение за причинени имуществени и неимуществени вреди от съставения и представен пред Апелативен съд- Варна по в. гр. д. № 185 по описа за 2017 год. неистински документ, а именно ЗАСТРАХОВАТЕЛНА ПОЛИЦА серия RO/12/S5/KX № 000315826, за сключена застраховка "гражданска отговорност" на автомобилистите на 13.08.2008 год., с посочен издател "UNITA VIENNA INSURANCE GROUP S.A.", за товарен автомобил "Волво" с рег. № AB-14-SCM., въз основа на който е налице влязло в сила осъдително съдебно решение срещу нея.

Ищцата претендира съдебно-деловодни разноски. В дадения от съда срок, ищцата е депозирала писмени бележки.

В едномесечния срок за отговор ответникът оспорва предявените искове по основание и по размер.

Ответникът счита, че до изтичането на давностния срок ищцата не е направила необходимото за защита интересите на своите доверители. За периода от 13.5.2009 г. (момента на сключване на договора), до изтичане на погасителната давност ищцата е можела да предприеме редица действия с които да установи има ли сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, покриваща отговорността на виновния водач, който е застрахователя, както и да предприеме действия за надлежно предявяване на претенция, респективно предявяване на съдебен иск. Ищцата виновно не е изпълнила професионалните си задължения, като не е изчерпала възможностите за реализиране на правата на своите доверители, като дори и не счита, че е предприела изобщо никакви правилни действия в тази посока.

Ответникът счита, че ищцата не е изчерпила предвидените от закона възможностите нито дори да е проявила инициатива да потърси дали директно чрез застрахователя посочен в полицата или чрез други държавни органи в Румъния, на надлежна информация. Излага, че българската държава, е синхронизирало своето законодателство с изискванията на Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно застраховката Гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава, израз на което е изложеното по - горе относно начините за снабдяване с необходимата информация, органите които я предоставят, реда за нейното предоставяне и начина за обезщетяване на пострадалите. В този смисъл е чл.23 от Директивата.

Нелогични, противоречащи си, а и взаимно изключващи са твърденията за действия на ответното дружество, които да са увредили ищцата. Сочи, че в протокола за ПТП е била вписана именно процесната оспорена полица. Т.е. името на застрахователя, нейния номер и срок на валидност са били известни на ищцата. Ответникът счита за неясно защо ищцата не е потърсила своевременна информация за полицата и застрахователя, а се оказала изненадана от нейното представяне в съдебно заседание през 2017 г..

Ответникът счита за несъстоятелно твърдението, че с представяне на въпросната полица са настъпили вреди, тъй като основанието на което ищцата е била осъдена, е поради неположената грижа в качеството и на адвокат, а не поради наличието, липсата или

действителността на застрахователната полица.

Подчертава, че отговорността на застрахователя настоящ ответник относно покритието по застраховка „Гражданска отговорност“, основано на посочената полица не е било предмет на нито едно от горните дела, респективно полицата и нейната валидност, не са причина за постановяване на осъдителното решение с което е ангажирана професионалната отговорност на ищцата.

В тази връзка счита, че за ищцата не е налице правен интерес от прогласяване на нищожност на договора за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Ответникът потвърждава изрично валидността на застрахователна полица № RO/12/S5KX000315826, издадена от Unita Vienna Insurance Group, по застраховка „Гражданска отговорност“, относно т.а. „Волво“. рег.№ AB-14SCM.

Отделно от изложеното, имуществените вреди които ищцата претендира, представляват присъдени в нейна тежест вреди от пропуснатата полза на доверители и. Доколкото обаче сумите са само присъдени, но не и платени счита, че реално не е настъпила вреда и поради липса на тяхното плащане на правоимащите лица.

По отношение на неимуществените вреди, освен изложеното по - горе, то счита и че не са налице обективни данни в подкрепа на твърденията в исковата молба от които да се направи обоснован извод за здравословното състояние на ищцата. Според нормата на чл. 52 от ЗЗД размера на обезщетението за неимуществени вреди следва да се определи от съда "по справедливост". Оспорва по размер претендираните неимуществени вреди. Прави възражение за съпричиняване, като ищцата не е положила в необходимата степен и с професионална грижа достатъчно усилия да установи реда за предявяване на претенция, респективно не е предприела своевременни действия за предявяване на иск нито срещу деликвента, нито срещу НББАЗ, в качеството му на компенсационен орган.

Прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на главния иск, на осн.чл. 110 от ЗЗД, тъй като са минали повече от пет години от датата на която се твърди да е осъществен деликта (07.06.2017 г.) до предявяване на исковата молба в съда (РС Варна) на 07.11.2022 г. Прави възражение и за изтекла давност и за лихвите на осн.чл. с чл.111 б."в" от ЗЗД, поради изтичане на три години.

Ответникът цитира, че съгласно чл. 469 от КЗ, застрахователният договор за задължителна застраховка „Професионална отговорност“ покрива отговорността на застрахования за вреди, причинени от него при извършване на територията на Република България на дейността за която застрахованият е регистриран или притежава призната правоспособност за упражняване на съответната професия или дейност на територията на Република България, и дейността се извършва в рамките на тази регистрация или правоспособност. От мотивите към съдебните решения постановени между адвоката Е. К. и нейните клиенти се установява, че последваната е имала от една страна валидно сключена застраховка „Професионална отговорност на адвоката“ със срок на действие 07.02.2016г.- 06.02.2017г., от друга страна, съгласно чл.50, ал.1 от Закона за адвокатурата, адвоката следва да поддържа застраховка през целия период в който осъществява дейност.

Предвид на това в случай, че е от страна на застраховател е заплатено обезщетение на увредените лица или на адвоката, то ответника смята, че е недопустимо да се търси обезщетение втори път, защото би се стигнало до случай в който за едно и също нещо ще се плати едно обезщетение два пъти и съответно адвоката ще се обогати неоснователно.

Претендира съдебно-деловодни разноски.

Конституираното трето лице помагач ЗЕАД "БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП" ЕАД, ЕИК 000694286, със седалище и адрес на управление: гр.София, пл. "Позитано" № 5 на страната на УНИКА АСИГУРАРИ /UNITA ASIGURARI / ex - "UNITA VIENNA INSURANCE GRUP SC" - ROMANIA / RO-12/, на осн.чл.219 от ГПК не изразява

становище, не изпраща представител в о.с.з.

Съобразно събраните по делото доказателства, настоящият състав приема за установено следното:

С решение по гр.д.№ 192 по описа за 2016 година на Окръжен съд – Разград са отхвърлени предявени от В. Га И., Д.Ю.З. и З.Ю.З., действащ чрез своята майка и законен представител В. И., тримата с адрес гр.,И., искиове за осъждане на адвокат Е. И. К. с адрес в гр.И., заплати на всеки от ищите суми от 25 100лв., представляващи-обезщетения за: имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи от изгубена възможност-всеки от ищите да получи застрахователно обезщетение за претърпени болки и страдания от смъртта на Ю.И. - съпруг на първата ищца и баща на втория и третия ищци, предявени като частични такива от искиове с размер по 120 000лв. за всеки от тях, ведно със законната лихва върху претендираните суми считано от 28.11.2008г. - датата на настъпване на вредата, до окончателното изплащане на сумата. Същото е отменено с решение по в.гр.д.№ 185/17г. по описа на ВАпС и Е. И. К. е осъдена да заплати на В. Ю.З. Здравкова, Д.Ю.З. и З.Ю.З. сумата от по 25 100лв., представляваща обезщетение за претърпени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи от изгубената възможност да получи застрахователно обезщетение за претърпени болки и страдания от смъртта на Ю.З. И., предявен като частичен, целият в размер от 120 000лв., на осн. чл.51 от ЗА, ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на подаване на исковата молба - 22.08.2016г. до окончателното изплащане на сумата, на осн. чл.86 от ЗЗД. По гр. д. № 221 по описа за 2018г. ВКС е допуснал касационно обжалване на решението на Варненския апелативен съд, ГО, № 128 от 04.X.2017Г. по гр.д № 185/2017г. и с решение на ВКС е отменено решението на Варненския апелативен съд, ГО, № 128/04.10.2017г. по в.гр.д № 185/2017г. делото върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав.

След връщането, с решение по в.гр.дело № 470/19 г. ВАпС отменя решение №3/16.02.2017 г. по гр.д.№192/16 г. на Окръжен съд - Разград В ЧАСТТА МУ, с която са отхвърлени предявените от В. Га И., Д.Ю.З. и З.Ю.З., малолетен, действащ чрез своята майка и законен представител В. И. Га, искиове срещу Е. И. К. за заплащане на сумата от по 25100лв., предявени като частични от общия размер от 120000лв., ведно със законната лихва, считано от 22.08.2016 г., до окончателното изплащане на сумата и В ЧАСТТА МУ за разноските и вместо него осъжда Е. И. К. да заплати на В. Га И., Д.Ю.З. и З.Ю.З. сумата от по 25100 лв. - обезщетение за пропуснати ползи от изгубената възможност да получи застрахователно обезщетение за претърпени болки и страдания от смъртта на Ю.З. И., предявен като частичен иск, целият от 120000 лв., на основание чл.51 от ЗА, ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от 22.08.2016 г., до окончателното изплащане на сумата, на основание чл.86 от ЗЗД. Потвърдено е решение №3/16.02.2017 г. по гр.д.№192/16 г. на РОС, в частта му, с която са отхвърлени претенциите на В. Га И., Д.Ю.З. и З.Ю.З., чрез неговата майка и законен представител В. И. Га, за присъждане на законна лихва върху главниците, считано от 28.11.2008 г., до 22.08.2016 г. С определение по гр. дело №4067/2020 г., ВКС не е допуснал касационно обжалване на така постановеното решение на ВАпС.

По в.гр. дело № 185 по описа за 2017 година е прието като доказателство заверено копие на застрахователна полица № RO/12/S5KX 00015826, ведно с превод на български език.

От представените от ответника документи Удостоверение за вписване на Уника Асигурари С.А. , Удостоверение за вписване на обстоятелства Уника Асигурари С.А. , Решение № 25018/02.04.2009г. на Градски съд – Букурещ; копие от Решение на общото извънредно събрание № 223/06.02.2009г. и Решение №201 от 16.03.2009г. се установява, че е настъпила промяна в наименованието на румънското застрахователно дружество "Unita Vienna insurance Group", което към настоящия момент е „Uniqa Asigurari". Кореспондент за

България на румънския застраховател е ЗК „Уника“ АД.

По делото е разпитан като свидетел М.Е.Е. за установяване на претърпените болки и страдания от ищцата Е. К., от показанията на който се установява, че я познава от 10 години. От разговори с нея знае, че от 6-7 години има едно дело и след като е осъдена, тя видимо започнала да променя държанието си. Притеснено, по-нервна, намерили тромб в окото ѝ. Вследствие на тези нерви и притеснения, които тя изживяла, кръвното започнало да лавира. Е. К. е притеснена, много се затворила в себе си. Когато разговаря се чувства, че е много изнервена, нещо е накърнена. Изписаните ѝ лекарства за тромба, според проф. Групчева които ги изписва, те 30% не могат да повлияят на клиентите. Ищцата може дори с този тромб, който получи кръвоизлив в окото си и т.н., да загуби окото си.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

С определение по частно гражданско дело № 20233100500076 по описа за 2023 година, ВОС е отменил като незаконосъобразно Определение № 13580 от 05.12.2022г. по гр.дело № 14679 по описана ВРС за 2022г., с което производството по делото е прекратено като недопустимо на основание чл. 130 от ГПК. Предвид на което така предявените искове са допустими.

Независимо от международната компетентност на българския съд по чл. 18 от КМЧП - по аргумент от разпоредбите на чл. 105, ал. 1 от КМЧП, вр. с чл. 116 от КМЧП, приложимото материално право за определяне на задължението на ответника да изплати обезщетение е българското право, с което делото се намира в най-тясна връзка, тъй като се претендира обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, а поради своята същност, твърдените имуществени и неимуществени вреди биха могли да настъпят само на територията на Р. България, където е постоянния и настоящия адрес и местоживеенето на ищцата.

Изложените от ищеца фактически обстоятелства, от които произтича претендираното право, и формулираният петитум, дават основание на съда да приеме, че е сезиран с осъдителни претенции с правна квалификация чл. 49 от ЗЗД - за ангажиране на имуществена отговорност на ответника в качеството му на "възложител на работата". Ангажирането на отговорността по чл. 49 ЗЗД изисква установяването на елементите на следния фактическият състав, пораждащ тази безвиновна отговорност: противоправно действие (или бездействие) от страна на лице, на което е възложено извършване на някаква работа – в случая осъществяване на поведение, което противоречи на конкретно нормативно задължение при извършване на правно регламентирана дейност, причиняване на вреда на трето лице (различно от делинквента и отговорния по чл. 49 ЗЗД), която вреда да е причинена при или по повод изпълнението на работата, както и установен размер на вредите – претендират се вреди от представяне на полицата, от румънския застраховател „Уника“ чрез кореспондент за Р България „Булстрад“ по в. гр. д. № 185/2017 год. на Варненски АС, и разгледано отново по в. гр. д. № 470/2019 год., влязло в законна сила на 06.08.2021 год. Твърди се, че ответникът отговаря за вреди, т. к. действителният издател на застрахователна полица серия RO/12/S5/KX № 000315826 за сключена в Р Румъния на 13.08.2008 год. застраховка "гражданска отговорност" на автомобилистите е „Уника“, а в същата е посочен за издател „УНИТА ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ и е поставен печат на същия застраховател. В застрахователната полица не е посочено лицето, което е издало застрахователната полица, но същата е предоставена с писмо от „Булстрад“, като кореспондент на „Уника“ за Р България.

За да е налице противоправно поведение, то следва да е предприето въпреки установена в закон забрана за неговото извършване, която забрана охранява абсолютни субективни права, като изводът за противоправността представлява правна преценка на деянието, вредата и причинната връзка между тях от гледна точка на действащите разпоредби. В конкретния случай предявените искове с правно основание чл.49 ЗЗД са

основани на твърдения за неистинност на застрахователна полица, серия RO/12/S5/KX № 000315826, за сключена застраховка "гражданска отговорност" на автомобилистите на 13.08.2008 год., която е била представена по воденото срещу ищеца от В. Г.а И., Д.Ю.З. и З.Ю.З. производство и която е основание за постановяване на осъдително решение срещу него. В проведеното между К. и В. Г.а И., Д.Ю.З. и З.Ю.З. производство, съдържанието на застрахователната полица е било оспорено от К. /твърдения в уточняващата молба от 29.11.2022г. и видно от протокол от 07.06.2017г. - л.24 от делото/. Доводи по оспорване съдържанието на полицата са били наведени в исковото производство по гр. д. № 192 по описа за 2017 год. на ОС-Разград, но са били отхвърлени от Апелативния съд, като недоказани /в този смисъл Определение №458/26.07.2017г. по търг. дело №944/2017г. на 1-во търг. отделение, Търговска колегия на ВКС/. Видно от мотивите на Апелативен съд – Варна е, че адв. К. е осъдена да заплати парични суми на В. Г.а И., Д.Ю.З. и З.Ю.З. защото „не е положила дължимата от адвоката грижа, за да защити в пълна степен правата на въззивниците като нейни доверители“. Апелативният съд е приел за неоснователни възраженията, че с непредставянето на застрахователната полица, възложителите не са оказали необходимото съдействие за изпълнение на договора. Видно от мотивите на апелативния съд е, че данни за представителя на дружеството в България са били достъпни чрез обявления на сайтовете на Гаранционния фонд и на Национално бюро на българските автомобилни застрахователи регистър на представителите за уреждане на претенции, определени от застрахователите на държавите-членки да ги представляват на територията на РБългария. Следователно, съществувала е възможност да се изиска копие от застрахователната полица, което е приложено при предходното разглеждане на спора от АпС - Варна, предоставено от представителя до 1.06.2011 г. - ЗАД „Булстрад Виена Иншуърънс груп“АД. Още повече, че въззивниците са разполагали с номера на полицата и с името на застрахователната компания, посочени им в документ от 05.02.2009 г., изготвен от служба Пътна полиция гр.Алба, РРумъния.

Въз основа на гореизложеното, ВРС достига до извода, че предявените от адв. К. против ответника искове за имуществени и неимуществени вреди са неоснователни, т.к не се доказва противоправно поведение от служители на ответното дружество. Поради това исковите претенции следва да се отхвърлят изцяло.

Разноски:

Първоначално предявените искове са за сумите- 25000 лв. за имуществени вреди, 25000лв. неимуществени вреди.

Ищецът е направил възражение за прекомерност на заплатеното адв. възнаграждение за процесуално представителство на ответника, в размер на 12953,31 лева без ДДС. Съгласно чл.1 от Наредбата №1/9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възнаграждението за оказаната от адвокат правна помощ се определя по свободно договаряне въз основа на писмен договор с клиента, но не може да бъде по-малко от определения в същата минимален размер за съответния вид правна помощ. Съгласно разпоредбата на чл.78, ал.5 от ГПК, ако заплатеното от страна възнаграждение е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на на срещната страна да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. Съобразно Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, при намаляване на подлежащо на присъждане адвокатско възнаграждение, поради прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 ГПК, съдът не е обвързан от предвиденото в § 2 от Наредба №1/ 09.07.2004 г. ограничение и е свободен да намали възнаграждението до предвидения в същата наредба минимален размер. В случая се касае до адвокатско възнаграждение, което определено съобразно нормативната уредба в минимален размер следва да е 2650 лв. за всеки един от исковите.

Преценявайки правната и фактическа сложност по делото, както и броят проведени съдебни заседания, съдът намира, че претендираното и заплатено адв. възнаграждение от 12953.31 лв. се явява прекомерно и следва да се намали до сумата от 8000 лева.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. И. К., ЕГН *****, с адрес в гр. В. срещу УНИКА АСИГУРАРИ /UNITA ASIGURARI SA/ ex - "UNITA VIENNA INSURANCE GRUP SC" - ROMANIA / RO-12/ считано от 01.06.2011 год./- Р Румъния, иск с правно основание чл. 49 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от **25 000 лева** – частичен иск от 95 666.40 лева, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди, за заплащане на сумите, които ищцата е осъдена да заплати по гр. д. № 192 по описа за 2017 год. на ОС-Разград от представената на 07.06.2017 год. по в. гр. д. № 185 по описа на Апелативен съд - Варна за 2017 година застрахователна полица серия RO/I2/S5/KX № 000315826, ведно със законната лихва считано от датата на влизане на решението в сила-06.08.2021 год. до окончателното изплащане на сумата, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. И. К., ЕГН *****, с адрес в гр. В. срещу УНИКА АСИГУРАРИ /UNITA ASIGURARI SA/ ex - "UNITA VIENNA INSURANCE GRUP SC" - ROMANIA / RO-12/ считано от 01.06.2011 год./- Р Румъния иск с правно основание чл. 49 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищцата обезщетение за неимуществени вреди в размер на **25000 лева** - частичен иск от 50 000 лева, изразяващи се в стрес, безсъние, хипертония, тромб в окото, пречки за осъществяване на нормалния начин на живот и трудова дейност, неудобство от запорирани банкови сметки и възбрана върху движимо и недвижимо имущество, опис, оценка и др. изпълнителни способности, ведно със законната лихва считано от датата на влизане на решението в сила-06.08.2021 год. до окончателното изплащане на сумата, като неоснователен.

ОСЪЖДА Е. И. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. В. да заплати на УНИКА АСИГУРАРИ /UNITA ASIGURARI SA/ ex - "UNITA VIENNA INSURANCE GRUP SC" - ROMANIA / RO-12/ считано от 01.06.2011 год./- Р Румъния сумата от **8 000 лв. (осем хиляди лева)** представляваща сторените от ищеца разноски на осн. чл.78 ал.3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на ЗЕАД "БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП" ЕАД, ЕИК 000694286, със седалище и адрес на управление: гр.София, пл. "Позитано" № 5, като трето лице помагач на страната на УНИКА АСИГУРАРИ /UNITA ASIGURARI / ex - "UNITA VIENNA INSURANCE GRUP SC" - ROMANIA / RO-12/, на осн.чл.219 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____